Zrcadlo - Hromosvod

Hodinky v ruce svý zpocený zahřejvám
jsem strašně nervózní, zem nohou rozrejvám,
skleněná výloha je moje zrcadlo,
usmívám se do něj, hraju si divadlo.

Tvářím se kysele, trochu jak okurka,
čekám až dorazí ta moje Sněhurka,
minuty utíkaj jak běžec na trati,
začínám podléhat podivný závrati.

Čtvrt na šest, půl šestý, do pytle, do háje,
řekli jsme v celou na konečný tramvaje,
asi se zasekla u ňáký bouračky,
jenže já jsem z toho úplně na sračky.

Dávám jí pět minut, pak to tu zabalim,
půjdu do hospody, strašně se nakalim,
by všichni věděli, že jsem moc smutným,
miláčku přijď a nebude to nutný.

Nepřišla a já jsem splnil, co slíbil jsem,
smíchal jsem bechera s fernetem citrusem,
pak trochu voděnky, víno a pivečko,
a jdi mi k šípku nehodná děvečko.

Nalil jsem do sebe nejhorší patoky,
teď klečím u cesty a bliju do stoky,
život je posranej jak schody na půdu,
já na tom zkurvenym světě už nebudu.